ശ്രീകോവിലിൽ

1. നിർവൃതി

ഈറനാം മുടിത്തുമ്പിൽ
തുളസിക്കതിർ ചൂടി
കോവിലിൽ പോകാനെന്നെ
നീ വിളിക്കുന്നു വീണ്ടും.

ശംഖൊലി മുഴങ്ങുന്ന
സന്ധ്യയും, കർപ്പൂരത്തിൻ
ഗന്ധമാർന്നൊഴുകുന്ന
തെന്നലും, പൂജാപുഷ്പ-
തല്പവുമേന്തിക്കൊണ്ടെ-
ന്നരികേ നിൽക്കും നീയും

നിൻെറ നീൾമിഴിക്കോണിൽ
കാണുമീ പ്രസാദവും
നിർവൃതി പെയ്യുമ്പോളെൻ
കരളിൽ, ശ്രീകോവിലിൻ
മുന്നിൽ നാമിനിയിന്നു
പോകണോ തൊഴാൻ തോഴി!

2. നിൻെറ ചിത്രം

താമരക്കുളത്തിൻെറ
കരയിൽക്കൂടേ, കുളി-
ച്ചീറനായ് പോകും നിൻെറ
ശാലീനമാകും രൂപം

മൂകയായ്, ഏകാഗ്രയായ്,
ധ്യാനലീനയായ് നിൽക്കും
താവകാത്മാവിൽ ത്തിരി-
നീട്ടുമീബ്ഭാവോൻമാദം

എങ്ങിനെ വരയ്ക്കുവാ-
നേതു വർണ്ണത്താൽ? നിൻെറ
മുഗ്ധത രൂപത്തിലോ?
ഭാവ നൈർമമല്യത്തിലോ?

3. ജീവിതം ധന്യം

ഭഗവൽപ്പാദങ്ങളി–
ലർച്ചനയ്ക്കെന്നും നിത്യ–
ഹരിതങ്ങളാം കൃഷ്ണ–
തുളസീ ദളങ്ങളായ്
വിരിയാൻ കഴിഞ്ഞെങ്കി–
ലപ്പദങ്ങളിൽ ത്താണു
മുകരാൻ കഴിഞ്ഞെങ്കി–
ലൊരു കർപ്പൂരത്തിരി–
നാളമായല്ലെങ്കിലീ
മൺവിളക്കിലെ സ്നേഹ–
ധാരയായെരിഞ്ഞെങ്കി–
ലെൻെറ ജീവിതം ധന്യം!. ■